

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 30. januar 2014
Sagsnr.: 23643
Dok.nr.: 621582

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 til L92 stillet den 8. januar 2014.

Spørgsmål nr. 6:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 8/1-13 fra Tanja Andersen, Hinnerup, om spørgsmål til lovforslaget, jf. L 92 - bilag 9."

Svar:

Fødevarestyrelsen har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

"Hundelovens forbudsordning blev indført på baggrund af en række alvorlige episoder, hvor mennesker eller dyr blev angrebet af såkaldte "kamphunde". Det skabte en øget frygt i befolkningen for at blive angrebet af hunde på offentlige arealer.

Formålet med forbudsordningen var at reducere antallet af denne type hunde og dermed skabe større tryghed og sikkerhed for borgerne.

Der er foranlediget en uvildig evaluering af hundelovens forbudsordning, som er foretaget af Københavns Universitet. Evalueringen er afleveret den 12. august 2013 (Evaluering af hundelovens forbudsordning).

Evalueringen af forbudsordningen viser, at ordningen har haft den ønskede effekt på antallet af forbudte hunde. Resultaterne indikerer også, at forbudsordningen har haft en positiv effekt på borgernes oplevelse af sikkerhed og tryghed.

Udover evalueringsrapporten er der til brug for evalueringen og lovforslaget indhentet tal fra politiet via Justitsministeriet, som bl.a. viser, at der er aflivet 157 hunde, fordi de har skambidt. Ud af disse omhandler 66 sager hunde af racer, der figurerer på forbudslisten. Dermed udgør sager om forbudshunde, der skambider, over 40 pct. af det samlede antal sager om skambid, hvilket er bemærkelsesværdigt, eftersom det fremgår af evalueringen, at der er sket et markant fald i antallet af forbudte hunde samt i forhold til, at de forbudte racer udgør en lille del af den samlede

hundepopulation. Samlet set er der på baggrund af ovenstående ikke fundet anledning til at foreslå ændringer i forbudsordningen.

Tallene er indhentet fra politiet, og der er ikke grund til at tro, at politiet ikke efter bedste evne registrerer hundens race, antallet af hundebid mv.

Rigspolitiet har i deres bemærkninger, som er indhentet samtidig med tallene om hundelovssager, bl.a. oplyst, at oplysningerne om hunderacer i de opgjorte sager som udgangspunkt er baseret på oplysninger fra hundens ejer og/eller oplysninger fra Dansk Hunderegister. Fødevarestyrelsen bemærker, at oplysningerne om race i Dansk Hunderegister almindeligvis baseres på oplysninger fra hundens ejer. Rigspolitiet oplyser desuden, at det kun er i sager om forbudte hunderacer, jf. hundelovens § 1b, jf. § 1a, at politiet har særlig anledning til at vurdere hundens race.

Når politiet har rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund af en forbudt race eller blanding, kan politiet kræve, at besidderen skal skaffe den nødvendige dokumentation for, at den pågældende hund ikke er omfattet af forbuddet. I disse tilfælde foretager politiet vurdering af hundens race. Det fremgår endvidere af bemærkningerne fra Rigspolitiet, at der i de klagesager Rigspolitiet har behandlet om ulovlige hunderacer, både er tilfælde hvor politiet alene foretager vurderingen, og tilfælde, hvor der er indhentet en sagkyndig udtalelse om hundens sandsynlige race fra en dyrlæge eller anden hundesagkyndig person.

For så vidt angår spørgsmålene om dokumentationskrav, den omvendte bevisbyrde og stamtavler henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 4 til L92."

Dan Jørgensen

/ Cecilie Heerdegen Leth